



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๐ / ๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)
เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงิน

ผู้อุทธรณ์ : เทศบาลตำบลบ้านธิ จังหวัดลำพูน
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลบ้านธิ ที่ ลพ ๕๓๓๐๑/๘๒๗ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ว่าเทศบาลตำบลบ้านธิได้มีการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่กรณีที่มีเจ้าหน้าที่กระทำการทุจริตทางการเงิน เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการและได้มีคำสั่งให้ **นาง ก.** ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดที่กระทำการทุจริตชดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการ เป็นเงิน ๑,๘๔๗,๗๔๓.๗๘ บาท ขณะนี้ **นาง ก.** ก็ยังมีได้ชำระค่าสินไหมทดแทนตามที่มีคำสั่งแต่อย่างใด เทศบาลตำบลบ้านธิจึงขอข้อมูลทางการเงินของบุคคลดังกล่าวที่อยู่ในความครอบครองเพื่อจะได้พิจารณาดำเนินการตามกฎหมายและอำนาจหน้าที่ต่อไป

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กบง. ๒๒๑๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลบ้านธิว่า ธนาคารมีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจและอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบัญญัติห้ามเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้า เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูลก่อน หรือเป็นการเปิดเผยต่อหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมาย ประกอบกับพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติความรับผิดชอบหน้าที่พนักงานของธนาคารได้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลให้ต้องรับโทษทางอาญา หากฝ่าฝืนธนาคารอาจถูกเจ้าของข้อมูลร้องเรียนต่อธนาคารแห่งประเทศไทยหรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีได้ อย่างไรก็ตามหากเทศบาลตำบลบ้านธิ มีอำนาจตามกฎหมายใดในการเรียกหรือขอข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว ขอให้เทศบาลมีคำสั่งเป็นหนังสือมายังธนาคารโดยระบุมาตราและกฎหมายที่ให้อำนาจดังกล่าว เพื่อธนาคารจะได้ใช้อ้างอิงแก่เจ้าของข้อมูลในกรณีที่ถูกร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลบ้านธิ ที่ ลพ ๕๓๓๐๑/๙๗๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

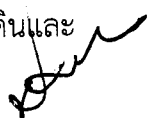
คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๕๐ / ๒๕๕๓

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลบ้านธิ ที่ ลพ ๕๓๓๐๑/๘๗๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐและมีฐานะเป็นทบวงการเมือง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลบ้านธิ ที่ ลพ ๕๓๓๐๑/๘๒๗ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ว่าเทศบาลตำบลบ้านธิ ได้มีการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดกรณีที่มีเจ้าหน้าที่กระทำการทุจริตทางการเงิน เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการและได้มีคำสั่งให้ **นาง ก. [REDACTED]** ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดที่กระทำการทุจริตดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการ เป็นเงิน ๑,๘๔๗,๗๔๓.๗๘ บาท และขณะนี้ **นาง ก. [REDACTED]** ก็ยังมีได้ชำระค่าสินไหมทดแทนตามที่มีคำสั่งแต่อย่างใด เทศบาลตำบลบ้านธิ จึงขอข้อมูลทางการเงินของบุคคลดังกล่าวที่อยู่ในความครอบครองของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เพื่อจะได้มีการพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายและอำนาจหน้าที่ต่อไป แต่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่ไม่ได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดินหรือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ



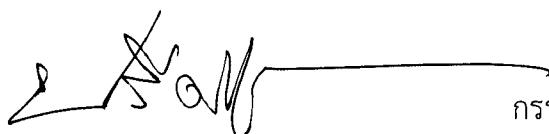
คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๕๐ / ๒๕๕๓

การบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์



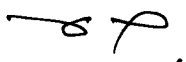
(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓



(ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ



(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ



(นายอีกหาญ โตมรศักดิ์)

กรรมการ



(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการ



(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์